

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 86. Responsnm ad utriusque Theologi Pontificii dubia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66641)

Sæcul. XVI.
A.C. 1562. priventur: quapropter hi Theologi pe-
tebant, ut alia ratio, quæ illius inter-
dicti æquitatem ostenderet, adducere-
tur, qualis foret hæc, eoquod infan-
tes nequeant panem Eucharisticum a
communi pane discernere, adeoque se-
ipsum probare non possint ad illum digne
comedendum, sicut tamen Apostolus
præcipit: non ergo eis Eucharistiam
ministrare oportet, eoquod eam hoc
modo discernere non valeant.

§. LXXXVI.

*Responsum ad utriusque Theologi Pon-
tificii dubia.*

Porro Legati perceptis hisce quatuor
utriusque Legati Pontificii rationi-
bus ex quatuor illis Episcopis ad id de-
signatis, nequon ex Petro Soto, quid
demum sentirent, sciscitabantur: porro
hi re inter se maturius perpensa, cuncta
decreti capita fuisse rite confecta, neque
emendatione indiga affirmabant, ex-
cepto tertio capite, in quo forte quic-
quam corrigi posset: itaque ad primam
Salmeronis difficultatem responsum est,
quod ægre admodum definiri possit, ea
verba in ultima Cœna fuisse directa a
Christo solum ad Apostolos, & in ipsis
ad solos Sacerdotes, cum tam multi
Doctores, inter quos S. Thomas nume-
ratur, existerent, qui hæc verba ad alios
exten-

*Pallav. l. 17.
c. 11. n. 11.
& seq.*

extendunt: quapropter contraria in-
 terpretatio, tametsi pernicioſa non eſſet,
 non tamen tanquam certa proponenda
 foret, maxime quod S. Paulus in epiſtola
 ad Corinthios loco nuper allegato,
 eam inſtitutionem in Cœna habitam
 reputet tanquam communem Sacerdo-
 tibus æque, ac laicis, ut proinde op-
 portunius agi non poſſet a Concilio,
 quam ſi præprimis, ad quid quis in
 ſuo ſtatu adſtringatur, exponeret, &
 poſtea ſtabiliret, quod non ſinguli fide-
 les teneantur ſumere Euchariftiam ſub
 utraque ſpecie, cum contrarius uſus,
 Eccleſiæ auctoritate, & conſuetudine
 firmetur.

Sæcul. XVI.
 A.C. 1562.

Ut vero ſecundam ſolverent diffi-
 cultatem, exponebant hi Præſules: cum
 Eccleſia duplicis interpretationis copia,
 circa S. Joannis teſtimonium ex capite
 ſexto deſumptum fruatur, & earum
 utraque probationem ab hæreticis inde
 deductam impugnet, ad unum tantum-
 modo ſenſum hæc verba eſſe redigenda
 non videntur, præſertim cum ante Bohe-
 morum hæreſim in Scholis conſuetum
 eſſet, ſumptionem Euchariftiæ tueri
 ſub una tantum ſpecie, ac reſtrictione
 ad ſolos adultos, ſimulque reſpondere-
 tur, quod in eo ſermone per S. Joan-
 nem relato Chriſtus de ſpirituali com-
 munionem locutus fuerit: enimvero re-
 ipſa

Sæcul. XVI. ipsa complures, & insignes Doctores in
A.C. 1562. ea erant sententia: quocirca objici non
 poterat, interpretationem hujusmodi
 esse novam, atque eo fine emendica-
 tam, ut se illi defenderent contra ar-
 gumenta, quæ a recentioribus hæreti-
 cis objiciuntur, cum hæc interpretatio
 a veteribus Ecclesiæ Patribus fuerit ad-
 optata. Ceterum plus dubitationis, ac
 moliminis tertia difficultas præsefere-
 bat; quippe ex una parte in testimo-
 niis ex Divo Paulo productis, atque
 in decreto allegatis solidum reperiri
 fundamentum videbatur: etenim vox
 græca *Mysterium*, in Ecclesia solet ac-
 cipi pro *Sacramento*, & a majori inter-
 pretum parte recitatis S. Pauli verbis
 hujusmodi significatio tribuitur: quo
 jam stabilito, idem Apostolus ibi hæc
 duo munera, *Ministri*, & *Dispensatoris*,
 distinguit duobus græcis vocabulis, quo-
 rum alterum importat *executorem*, seu
Subdiaconum, vel si ita loqui fas est,
subservientem, sicut explicat Synodus
 Laodicensis: alterum autem, quod præ-
 cipue ab Apostolo ad Sacramenta re-
 fertur, significat *œconomum*, quod
 ex Græcis hisce vocibus *οἶκος*, &
νομός deductum significat idem, ac *Di-*
spensator Domus: executori autem sua-
 pte natura nova auctoritas non concedi-
 tur, quæ tamen tribuitur *Oeconomo*:
 ille

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

ille vero existimatur fidelis dispensator, & œconomus, qui per ejusmodi potestatis usum res apte disponit ad finem, seu ad Domini sui utilitatem: de cetero ex altera parte videbantur omnes hæ rationes argumenti probabilis, ac verisimilis limites haud excedere, quare restricta fuit formula in illis testimoniis ex Divo Paulo adducendis, ita, ut ibi, ubi prius assereretur: *id Apostolus manifeste testatus est*, postea diceretur: *id Apostolus non obscure visus est innuisse.*

Ad postremam difficultatem per Papæ Theologos propositam responsum, quod in ea ratione, quam duo illi Theologi tanquam basim constituendam censebant, Concilium fundari non possit; quamvis enim illa a pluribus, iisque præclaris Doctoribus adducta fuisset, si tamen communi Ecclesiæ nomine reciperetur, mox veterem ejusdem Ecclesiæ usum de Eucharistia infantibus tradenda omnino reprobare videretur: quocirca ad excludendam illius necessitatem, ab hæreticis affirmatam, & damnatam a Synodo, Patres nullam adducere possunt probationem magis perspicuam, præter illam, quam jamjam proposuerunt, eoquod nimirum infantes nullo alio Sacramento præter baptismum ad hoc indigeant, ut, si

Hist. Eccles. Tom. XLV. M dece-

Sac. XVI.
A.C. 1562.

decedant, ad cœlum avolent: porro hoc præmissis, uterque usus dependet ab Ecclesiæ mero arbitrio, ita, ut illa ex congruis rationibus libere modo hunc, modo illum usum eligere, seu quandoque Eucharistiam infantibus concedere, quandoque illam eis denegare valeat, prout jam in decreto disertis verbis significatum fuerat.

§. LXXXVII.

Episcopi Girundensis dubia in postrema Congregatione ante Sessionem proposita.

Pallav. n. 15.
Sarpinus
pag. 520.

Postquam Patres Congregationem, quæ Sessionem vigesimam primam præcesserat, absolverant, iique ibidem congregati discedere vellent, Arrias Gallegus Girundensis Episcopus, venerabilis Senex Legatos interpellans exclamabat: *revertimini Patres, atque percipite me*: Itaque Legatis non nihil invidis, rursusque suas Sedes occupantibus, Gallegus illos monuit, quod Synodus plura quidem magni momenti decreta condidisset, quæ tamen, cum in opus deduci non possent, haud dubie crastina die in Sessione ingentes concitatura essent tumultus, nisi opportuno occurratur remedio: postea caput de distributionibus prælegi iussit, atque hæc edixit: „Olim Ecclesiastici præter
„distrib